

Mednarodno
uspešni
oftalmolog
**Vladimir
Pfeifer**

Pilotiranje je kot
operiranje:

**najmanjša napaka
je lahko usodna**

Pravijo, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Vladimir Pfeifer ne bo nikoli pozabil, kako je kot fantič skupaj s sestro navdušeno opazoval mamo, okulistko Leo Talani Pfeifer, kadar je v domači kopalnici v stanovanju v Murski Soboti vadila operacije na svinjskih očesih. Zagnana, kot je bila, je hotela do popolnosti raziskati, kako bi ljudem lahko pomagala pri odpravi sive mreže. To je bilo daljnega leta 1960, ko se je začela medicina bliskovito spreminjati in napredovati. Sina je znala spodbuditi, da se je tudi sam odločil za študij medicine. Danes je upravičeno ponosna nanj: postal je svetovno priznan očesni kirurg, dobitnik najvišjih priznanj za očesno kirurgijo v Evropi in Ameriki. Kot vabljeni predavatelj in operater predava, v živo operira pred občinstvom v dvorani z neposrednim prenosom ter vodi tečaje in delavnice o novih očesnih kirurških tehnikah. Oče štirih otrok na ljubljanski Očesni kliniki vodi oddelek, dela tudi v svojem zasebnem okulističnem centru, veliko je na poti po vsem svetu. Vseeno pa najde tudi čas za svojo veliko ljubezen – letenje, tako z jadralnim kot motornim letalom.

Tekst: **ANDREJA COMINO**, foto: **MATEJA J. POTOČNIK**

» **N**a odraščanje v Murski Soboti imam lepe spomine. Starša sta nama s sestro znala privzgojiti radovednost, delovne navade in željo po uspehu. Mama je okulistka, oče pa ekonomist. Vsadila sta nama zavedanje, da je lepo pomagati ljudem in da je pri izbiri svoje poklicne poti pomembno, da te stvari zanimajo in jih počneš s srcem. Kot predšolski mulc se še nisem zavedal, kakšno pionir-

kulteto v Ljubljani. Oče Vladimir pa ga je navdušil za jadralno letenje. Manj kot pet let starega dečka je jemal s seboj na letališče in mu odkrival lepote tišine na nebu. Tako ga je posrkalo, da je postal celo državni prvak v jadralnem letenju, in to ob študiju medicine.

Iz Ljubljane v svet. »Nikoli nisem razmišljal, kako sem vse to zmoget in uskladi. Leta 1982, ko sem končal študij, sem obvezno

ja, da je imel srečo, da je spoznal družino izjemnega Antona Banka, predvsem sina Williama, ki se je preselil v ZDA ter iznašel napravo za odstranjevanje sive mreže z ultrazvokom. To je bila revolucija na tem področju. Tudi sam je odšel čez lužo na usposabljanje za ravnanje s tem aparatom in bil presrečen, ko je družina Banko enega podarila Očesni kliniki. »Nikoli ne bom pozabil, kako sem aparat v velikem kovčku najprej spremljal v Beograd, šele nato v Ljubljano. Bil sem vesel, ker smo s to napravo pomagali številnim ljudem, poleg tega sem začel svoje znanje prenašati na druge. Metoda smo širili po svetu, imeli kongrese in praktične delavnice.« Kljub kritikam na račun zdravstvenega sistema je zelo ponosen na slovensko znanje in izkušnje.

Slovenci smo v svetovnem vrhu. »Oftalmologija je v Sloveniji v povprečju na višji ravni kot drugod po Evropi in Ameriki. Uporabljamo najnovejše metode operacij in vsi naši kirurgi so zelo dobri. Operacije so varne, rezultati zelo dobri. Ljubljanska očesna klinika pa je vrh tega.« Vladimir Pfeifer je vodja oddelka operacij za sprednji segment očesa, vodja ambulante za refraktivno kirurgijo in boleznih roženice, vodja transplantacijske dejavnosti, član razširjenega strokovnega kolegija za transplantacijsko dejavnost in glavni mentor specializantom. Razvil je kopico novih operacijskih metod in postopkov ter za svoje delo prejel veliko nagrad. Nazadnje prestižno nagrado barraquer v Milanu. Ob delu na Očesni kliniki si je želel še osebnih podjetniških in profesionalnih izzivov. Že leta 1996 je

»Ponosen sem, da smo Slovenci v svetovnem vrhu oftalmologije«, pravi Vladimir, ki se ne loči od svoje stare in obrabljene usnjene aktovke, ta ga spremlja doma in po svetu.

začel delati tudi zasebno, nato pa je osnoval svoj Očesni kirurški center dr. Pfeifer. »Ves čas sem usmerjen k napredku. Zato sem želel del svojega profesionalnega življenja preživeti tudi v svoji kliniki, ki jo razvijamo z nakupom najsodobnejše opreme in izobraževanjem na vseh področjih očesne kirurgije. Vesel sem, da uspešno opravljam najtežje operacije na sprednjem segmentu očesa. Vsi podatki iz naših diagnostičnih naprav so shranjeni na posebnem strežniku, iz katerega se lahko prenesejo v operacijski mikroskop, ki omogoča najnatančnejše izvajanje operativnih posegov na lečah. S tem ni nobenega prepisovanja podatkov in je izključena možnost človeške napake,« ponosno razlaga zdravnik, za katerega je največji izziv najboljši možen rezultat pri katerem koli posegu. Vesel je, da lahko odpravljajo vse vrste dioptrije, največji izziv pa je nekomu vrniti vid. »To je seveda možno, če bolnik nima okvarjenega ali pretrganega optičnega živca. Če je mrežnica kolikor toliko funkcionalna, je možno bolniku vrniti vid s sprostivjo optičnih medijev: lahko se zamenja roženica, leča, odpravijo motnje v optični osi. V zadnjem času pa ob-

Z najboljšimi in najmodernejšimi napravami pomaga pri številnih težavah z očmi.

sko delo je opravila moja mama. Veliko je delala in dosegla sijajne rezultate – v Sloveniji je izkoreninila trahom in bila med prvimi, ki so operirali sivo mrežo,« se spominja Vladimir, ki je proti koncu osemletke razmišljal tudi o tem, da bi postal atomski fizik. A se je po gimnaziji v Murski Soboti vseeno raje vpisal na Medicinsko fa-

dveletno splošno prakso opravil v zdravstvenem domu v Murski Soboti. Na to mesto sem še danes zelo navezan in se redno vračam. Odločil sem se za specializacijo iz oftalmologije, dragocene izkušnje sem nabiral na Očesni kliniki. Veliko sem hodil po kongresih in srkal znanje drugih kolegov in mentorjev,« pripoveduje in doda-

stajajo tudi proteze, ki stimulirajo možgansko skorjo in delujejo na podlagi kamer. Te se lahko vstavijo v oko, če so optična vlakna delujoča, ali stimulirajo direktno vidni center v možganski skorji,« je poskušal preprosteje razložiti zapletene postopke.

Uživa v podiranju meja nemogočega. Sogovornik uživa pri svojem delu. »Zelo vesel in zadovoljen sem, če lahko naredim nekaj dobrega in je tudi rezultat dober. Na Očesni kliniki preživim tri dni, preostale na svoji kliniki. Operiram tudi v Beogradu, dosti pa predavam po Evropi in Ameriki,« je povedal član številnih mednarodnih oftalmoloških organizacij. Z veseljem sprejme povabila za vodenje delavnic o kirurgiji očesa na ASCRS in ESCRS, saj rad svojo inovacijo pri tehniki operacije sive mrežnice, za katero je prejel najvišja priznanja, razširja med druge oftalmologe. »Novosti v tehniki in opremi se razširjajo z bliskovito hitrostjo. Vesel in ponosen sem, da jih čim hitreje spravimo med zdravnike in tako omogočimo višjo raven oskrbe bolnikov in zdravljenja.« Najbolj se ga dotakne, če operacije ne potekajo tako, kot se je vnaprej pripravljal, ter kljub vsemu

znanju in trudu ne uspe bolniku izboljšati vida.

»Lotim se vsakega takšnega, kjer je vsaj malo možnosti za izboljšanje,« pove. Dan pred našim srečanjem je operiral komaj mesec dni starega dojenčka in mu odstranil žile, ki bi se med razvojem očesa morale zapreti, mrežnica se ni mogla razvijati in so z operacijo odpravili napako. Pogosto izvaja tudi operacije, s katerimi poskuša rešiti poškodovane roženico ali šarenico ali pa namesti umetno lečo. Svoje znanje z veseljem prenaša na mlade. »Zelo so pridni in sposobni, radi se učijo, zato jim tudi krasno uspeva,« pravi Vladimir, ki na svoji kliniki bolnike obravnava brez zdravniške halje. To pa zato, ker se, sploh otroci, takoj ustrašijo in je potem težje vzpostaviti zupanje ter sodelovanje. »Stricu« v hlačah, srjaci in puloverju laže razložijo svoje težave z očmi.

Svoboden med pticami. Vladimirjeva velika strast je jadralsko letenje, ki ga tudi poučuje. Takoj najde vzporednice med medicino in letenjem: pri obojem je treba biti zelo zbran in osredotočen. Napake imajo lahko hude posledice. Napačno razmišljanje, presojanje in reagiranje so lahko smrtno nevarni. »Včasih se je

treba odločiti v delčku sekunde. Tako je tudi pri operacijah, ko se zgodijo stvari, ki jih nisi želel ali načrtoval. V trenutku se je treba odločiti,« pravi Vladimir, ki s svojim jadralskim letalom v kosu naredi med 500 in 800 kilometri samo z izkoristkom termičnega dviganja zraka. Ker letalo nima motorja, uživa v popolni tišini, ko leti nad pokrajino. Za seboj ima več kot 2800 ur letenja, rad pa potuje tudi s svojim motornim

» **Sliši se malce oguljeno, vendar je res. Vse je v glavi. Potem pa moraš biti še toliko ročen in spreten, da svoje ideje spraviš v življenje.** «

letalom. Najraje na kakšen kongres, včasih, če je vreme lepo, jo potegne do Dubrovnika ali Beograda. Najdlje je bil v Barceloni. »Letalo ni tak prestiž, kot bi si kdo mislil. Rabljeno stane okoli 50.000 evrov, manj kot malo boljši avto. Če napolnim gorivo v Beogradu, liter stane komaj 0,37 centa. Na Brniku je trikrat dražje. Kljub temu da si v letalu utešnjen, da ves čas trese in iz njega izstopiš prepoten, mi je vseč občutek neodvisnosti.« Občasno z njim zapelje tudi ženo, ki je prav

tako okulistka in s katero imata tri otroke. Sodelujeta tudi poslovno, pravi, da se imenitno dopolnjujeta. Zato ni čudno, da se tudi doma veliko pogovarjata o oftalmologiji, saj sta oba rada na tekočem z novostmi. Zelo rad se odpravi v Prekmurje, kjer mamo seveda zelo zanimata njegovo življenje in delo. »Včasih imamo prav luštne debate, ko se nostalgичno spominjamo 'operacij' v kopalnici, ki so že davna preteklost. Zdaj študenti precej manj vadijo na svinjskih očeh, več delajo na umetnih. V Mariboru pa imajo simulator, ki je najboljši, saj je delo na njem res najbolj podobno tistemu v resnici. Sicer pa bo Prekmurje za vedno v mojem srcu. Pokrajina je prekrasna, ljudje so krasni, ohranil sem številna prijateljstva iz mladosti. Takoj po prihodu v Mursko Soboto se mi zgodi jezikovni preklop. Kljub temu pa se držim načela, da je dom tam, kjer je srce,« pravi Vladimir Pfeifer in za konec še razkrije recept za uspeh: treba je trdo delati in verjeti v tisto, kar počneš. Si nabrati kilometrino, prav razmišljati in potem to spraviti v življenje. »Sliši se malce oguljeno, vendar je res. Vse je v glavi. Potem pa moraš biti še toliko ročen in spreten, da svoje ideje spraviš v življenje.« ■